

[REGULNY *ai*

D sg n reguln(e)mu.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „reguła” ‘zbiór zasad zgromadzenia zakonnego’: yniechay fię nie waży z Opátem fwoim ták w kłařtorze iáko y okrom kłařtorá/ vpornie řprzeczáć: á gdzieby fię ważył/ tedy ma podlec karániu regulnemu. RegułaKlon Gv.

KO